

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 21.3.2018
COM(2018) 147 final

2018/0072 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om fastställande av regler med avseende på bolagsbeskattning av en betydande digital närvaro

{SWD(2018) 81 final} - {SWD(2018) 82 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Den digitala ekonomin håller på att förändra vårt sätt att samverka, förbruka och bedriva affärsverksamhet. Digitala företag växer mycket snabbare än ekonomin i stort och denna trend kommer sannolikt att fortsätta. Digital teknik medför många fördelar för samhället och skapar, ur ett skatteperspektiv, möjligheter för skatteförvaltningar och erbjuder lösningar för att minska administrativa bördor, underlätta samarbete mellan skattemyndigheter, samt att hantera skatteundandragande.

Digitaliseringen sätter också press på det internationella skattesystemet, eftersom affärsmodeller förändras. Beslutsfattare arbetar för närvarande med att hitta lösningar som kan säkerställa en rättvis och effektiv beskattning, allt eftersom den digitala omvandlingen av ekonomin ökar, och de befintliga reglerna för bolagsskatt är föråldrade för att följa en sådan utveckling. Tillämpningen av nuvarande regler om bolagsskatt för den digitala ekonomin har lett till en missanpassning mellan den plats där vinsterna beskattas och den plats där värdet skapas. I synnerhet är gällande regler inte längre anpassade till nuvarande situation, där gränsöverskridande e-handel utan fysisk närvaro har underlättats, där företagen i stor utsträckning bygger sin verksamhet på svårvärderade immateriella tillgångar och där användargenererat innehåll och insamling av data har blivit kärnverksamhet för digitala företags skapande av mervärde. Det finns erkännande på internationell nivå, genom organ som G20-länderna, att åtgärder behövs för att anpassa reglerna om bolagsskatt till den digitala ekonomin. Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) har behandlat frågan i OECD:s/G20-ländernas BEPS-projekt¹. Under sitt möte i mars 2017 anmodade G20-länderna OECD att lämna en interimrapport om konsekvenserna av beskattning av digitalisering till G20-ländernas finansministrar i april 2018. Att nå en överenskommelse på global nivå kommer dock sannolikt att bli en utmaning.

Dessa utmaningar identifierades i kommissionens meddelande om *”Ett rättvist och effektivt skattesystem i Europeiska unionen för den digitala inre marknaden”* som antogs den 21 september 2017. I detta meddelande lägger kommissionen fram sin analys av de utmaningar som beskattning av den digitala ekonomins globalisering medför. Detta följdes av Europeiska rådets² slutsatser av den 19 oktober 2017 i vilka man underströk behovet av ett effektivt och rättvist skattesystem som är anpassat till den digitala tidsåldern och att rådet såg fram emot lämpliga förslag från kommissionen senast i början av 2018. Ekofinrådet såg i sina slutsatser av den 5 december 2017³ också fram mot lämpliga förslag från kommissionen senast i början av 2018 *”med hänsyn till den relevanta utvecklingen i OECD:s pågående arbete och efter en bedömning av den rättsliga och tekniska genomförbarheten samt de ekonomiska effekterna av*

¹ OECD:s rapport om BEPS-åtgärd 1 ”Addressing the Tax Challenges of the Digital Economy”, 2015.

² Europeiska rådets möte (den 19 oktober 2017) – slutsatser (dok. EUCO 14/17).

³ Rådets slutsatser (den 5 december 2017) om insatser för att möta svårigheterna med vinstbeskattning i den digitala ekonomin (FISC 346 ECOFIN 1092).

de möjliga insatserna för att möta svårigheterna med vinstbeskattning i den digitala ekonomin.”

De nuvarande reglerna om bolagsskatt bygger på principen att vinster bör beskattas där mervärde skapas. De utformades dock huvudsakligen i början av 1900-talet för traditionella verksamheter och fastställer vad som utlöser en rätt att beskatta i ett land (”var beskattning ska ske”) och hur stor del av företagets intäkter som ska fördelas till ett land (”hur mycket som ska beskattas”) som till stor del bygger på en fysisk närvaro i det landet och inte återspeglar det mervärde som skapats genom deltagande från användarna i den jurisdiktionen. Det innebär att personer som inte har skatterättslig hemvist i landet bara blir skyldiga att betala skatt i ett land om de har en närvaro som motsvarar ett fast driftställe där⁴. Det bör emellertid beaktas att dessa regler inte speglar den globala digitala verksamhet där fysisk närvaro inte längre krävs för att kunna tillhandahålla digitala tjänster. Nya indikatorer för betydande ekonomisk närvaro krävs därför för att fastställa beskattningsrätt vad avser de nya digitaliserade affärsmodellerna.

Så snart en verksamhet är beskattningsbar i ett land måste de vinster som verksamheten genererar fortfarande fastställas och fördelas till detta land. I nuvarande regelverk för bolagsskatt används reglerna om internprissättning för att fördela multinationella företagsgruppers vinster till olika länder på grundval av en analys av funktioner, tillgångar och risker inom gruppens mervärdekedja. I samband med beskattningen av företagsvinster som ska fördelas till ett fast driftställe, är en separat entitet hypotetisk⁵ och OECD:s riktlinjer för internprissättning tillämpas på motsvarande sätt. De nuvarande reglerna, som har utarbetats för traditionella affärsmodeller, återspeglar inte det faktum att digitala affärsmodeller har andra egenskaper än traditionella affärsmodeller när det gäller hur mervärde skapas. Detta skapar en snedvridning av konkurrensen och har en negativ inverkan på den offentliga sektorns intäkter. Den digitala ekonomin är starkt beroende av immateriella tillgångar såsom användardata och avancerade dataanalysmetoder för att utvinna värde från användardata. Dessa affärsmönster blir alltmer de som driver skapandet av mervärde inom multinationella grupper och är svåra att värdera. Utmaningen att identifiera och värdera immateriella tillgångar samt deras bidrag till skapandet av mervärde inom en företagsgrupp kräver nya metoder för att fördela vinst som bättre fångar upp nya affärsmodellens skapande av mervärde.

Syftet med detta förslag är att lösa de problem som uppkommer på grund av den digitala ekonomin genom en heltäckande lösning inom ramen för de befintliga medlemsstaternas bolagsskattesystem. Det föreskriver ett gemensamt system för beskattning av digital verksamhet i EU som på ett korrekt sätt tar hänsyn till den digitala ekonomins särdrag.

För det första innehåller förslaget regler för fastställande av en skatteförbindelse för digitala företag som bedriver gränsöverskridande verksamhet i händelse av en icke-fysisk kommersiell närvaro (nedan kallad en *betydande digital närvaro*). Nya indikatorer för en

⁴ Artikel 5 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet.

⁵ Artikel 7 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet.

sådan betydande digital närvaro krävs för att fastställa och skydda medlemsstaternas beskattningsrätt vad avser de nya digitaliserade affärsmodellerna.

För det andra anges i förslaget principerna för fördelning av vinster till en digital verksamhet. Dessa principer bör bättre fånga upp digitala affärsmodellers skapande av mervärde som i stor utsträckning bygger sin verksamhet på immateriella tillgångar.

När direktivet väl har genomförts i medlemsstaternas nationella lagstiftning kommer det att tillämpas på gränsöverskridande digital verksamhet inom unionen, även om de tillämpliga dubbelbeskattningsavtalen mellan medlemsstaterna inte har ändrats i enlighet med detta. Det kommer också att tillämpas om ett företag som är etablerat i ett land utanför unionens jurisdiktion bedriver sin verksamhet genom en betydande digital närvaro i en medlemsstat där det inte finns något dubbelbeskattningsavtal mellan den berörda medlemsstaten och denna jurisdiktion.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Detta förslag är en del av det pågående arbetet på EU-nivå och internationell nivå i syfte att anpassa nuvarande regelverk för beskattning till den digitala ekonomin.

På internationell nivå fastställdes utmaningen att säkerställa att alla aktörer i den digitala ekonomin beskattas rättvist på grundval av sina intäkter redan inom ramen för åtgärd 1 i OECD:s/G20-ländernas BEPS-projekt och OECD:s interimrapport om beskattning av den digitala ekonomin⁶ som lades fram för G20-ländernas finansministrar i mars 2018. I interimrapporten återspeglas olika alternativ för att bemöta denna utmaning och OECD har för avsikt att eftersträva en lösning som bygger på samförstånd.

Kommissionen medger att det bästa vore att finna multilaterala, internationella lösningar på beskattning av den digitala ekonomin, med hänsyn till utmaningens globala natur. Kommissionen arbetar i nära samarbete med OECD för att stödja utvecklingen av en internationell lösning. Att göra framsteg på internationell nivå är dock en utmaning, på grund av problemets komplicerade art och det stora antalet frågor som behöver hanteras, och det kan ta tid att nå internationellt samförstånd. Därför har kommissionen beslutat att vidta åtgärder. Det aktuella förslaget syftar till att bidra till det pågående arbetet inom OECD, vilket är av avgörande betydelse för att uppnå en global samsyn i denna fråga. Genom att redogöra för EU:s syn på hur man ska gå tillväga för att på ett heltäckande sätt ta itu med de utmaningar som följer av den digitala ekonomin, kommer det föreslagna direktivet att fungera som en förebild för att påverka de internationella diskussionerna om en global lösning. EU bör uppmuntra och stödja globala partners utveckling i denna riktning.

På EU-nivå bygger detta förslag på ett flertal initiativ som vidtagits av kommissionen i syfte att säkerställa en rättvis och effektiv bolagsbeskattning i unionen⁷.

I ett vidare perspektiv bör det understrykas att förslaget till en gemensam konsoliderad bolagsskattebas (CCCTB) skulle vara den optimala lösningen för att säkerställa en rättvisare

⁶ OECD (2018), *Tax Challenges Arising from Digitalisation – Interim Report 2018: Inclusive Framework on BEPS*, OECD Publishing, Paris. <http://dx.doi.org/10.1787/9789264293083-en>.

⁷ COM(2015) 302 final.

och mer effektiv bolagsbeskattning i EU. Den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen skulle med sitt nuvarande tillämpningsområde inte kunna erbjuda en strukturell lösning för vissa av de viktiga utmaningarna i samband med beskattning av företag i den digitala ekonomin. Detta beror på att den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen har ett begränsat tillämpningsområde (den är endast obligatorisk för stora multinationella företag) och eftersom en definition av ett fast driftställe i den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen följer den som för närvarande tillämpas på internationell nivå. Dessutom kan inte reglerna om vinstfördelning (fördelningsnyckeln) i den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen i tillräcklig utsträckning fånga upp ett företags digitala verksamhet. Reglerna om en skatteförbindelse för digital verksamhet bör ingå i den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen. När det gäller att fördela stora multinationella företagsgruppers vinster bör fördelningsnyckeln i den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen anpassas i syfte att på ett effektivt sätt mäta digital verksamhet. Kommissionen välkomnar ändringarna i betänkandena från Europaparlamentets utskott för ekonomi och valutafrågor vad gäller den gemensamma bolagsskattebasen och den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen. De utgör en god grund för ytterligare arbete med att säkerställa en rättvis beskattning av digital verksamhet⁸. Kommissionen är beredd att samarbeta med medlemsstaterna och Europaparlamentet för att undersöka hur bestämmelserna i detta direktiv kan införlivas i den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen.

Detta direktiv är en del av ett paket som också inbegriper en rekommendation till medlemsstaterna om att inkludera motsvarande regler om en betydande digital närvaro och vinstfördelning i deras dubbelbeskattningsavtal med tredjeländer, ett förslag till direktiv, inbegripet en tillfällig lösning och ett meddelande som beskriver bakgrunden och förklarar sambandet mellan förslagen.

Kommissionen rekommenderar medlemsstaterna att återge bestämmelserna i detta direktiv i dubbelbeskattningsavtalen med tredjeländer eftersom reglerna i det tillämpliga dubbelbeskattningsavtalet kan, om det finns ett dubbelbeskattningsavtal mellan en medlemsstat och en jurisdiktion utanför unionen, åsidosätta de föreslagna bestämmelserna om en betydande digital närvaro.

Dessutom lägger kommissionen idag fram ett förslag till direktiv om en tillfällig lösning, skatten på digitala tjänster, som en enkel tillfällig lösning på beskattning av digital verksamhet i EU. I skatten på digitala tjänster fastställs en skatt på intäkter från tillhandahållandet av vissa digitala tjänster⁹. Skatten på digitala tjänster bör tillämpas på tillfällig basis fram till dess att en heltäckande lösning har antagits.

⁸ Betänkande av den 22 februari 2018 om förslaget till rådets direktiv om en gemensam bolagsskattebas. (COM(2016)0685 – C8–0472/2016–2016/0337 (CNS)) och betänkandet av den 26 februari 2018 om förslaget till rådets direktiv om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas (COM(2016)0683 – C8–0471/2016–2016/0336 (CNS)).

⁹ Förslag till rådets direktiv om ett gemensamt system för skatt på inkomster från tillhandahållande av vissa digitala tjänster (Digital Services Tax), COM (2018) 148 final.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget är också förenligt med strategin för den digitala inre marknaden¹⁰, där kommissionen åtog sig att säkerställa tillgång till onlineaktiviteter för privatpersoner och företag under rättvisa konkurrensvillkor, samt för att öppna upp de digitala möjligheterna för människor och företag och stärka Europas ställning som världsledande i den digitala ekonomin.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Unionens lagstiftning om annan skatt än omsättningsskatt omfattas av tillämpningsområdet för artikel 115 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). I denna bestämmelse föreskrivs att åtgärderna om tillnärmning enligt denna artikel direkt ska påverka den inre marknads upprättande eller funktion.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen. Eftersom digitala verksamheter har möjlighet att verka över gränserna utan någon fysisk närvaro, både inom unionen och från tredjeländer, behövs enhetliga regler för att säkerställa att de betalar skatt där de gör vinst. Med tanke på den digital verksamhetens gränsöverskridande dimension behövs ett EU-initiativ som tillför ett mervärde jämfört med vad en mängd nationella åtgärder skulle kunna uppnå. Ett gemensamt initiativ som gäller över hela den inre marknaden är nödvändigt för en direkt och harmoniserad tillämpning av reglerna för en betydande digital närvaro inom unionen, i syfte att säkerställa likvärdiga villkor för alla medlemsstater och ge skattebetalare rättslig säkerhet. Unilaterala och olikartade metoder från varje medlemsstat skulle vara ineffektivt och fragmentera den inre marknaden genom att skapa nationella politiska konflikter, snedvridningar och skattehinder för företag inom EU. Om målet är att anta lösningar som fungerar på den inre marknaden som helhet är samordnade initiativ på EU-nivå den enda lämpliga vägen framåt.

- **Proportionalitetsprincipen**

Det föreslagna direktivet är nödvändigt, lämpligt och passande för att uppnå önskat resultat. Det innebär inte någon harmonisering av bolagsskatterna i EU och begränsar därför inte medlemsstaternas förmåga att påverka de bolagsskatteintäkter som de önskar ta ut. Det påverkar inte nationella politiska val vad gäller omfattningen på den offentliga sektorns ingripanden och skatteintäkternas sammansättning. Genom direktivet föreslås ett mer effektivt sätt att beskatta digital verksamhet som bolagsskattepliktiga företag bedriver inom EU i syfte att skapa en mer effektiv inre marknad.

¹⁰ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: ”En strategi för en inre digital marknad i Europa”, COM(2015) 192 final, 6.5.2015).

- **Val av instrument**

Den snedvridning av den inre marknaden som tidigare identifierats kan bara hanteras genom rättsligt bindande regler och tillnärmning av skattelagstiftningarna genom ett gemensamt rättsligt regelverk. Icke-bindande lagstiftning skulle vara ett mindre lyckat val, eftersom det skulle stå medlemsstaterna fritt att inte tillämpa den alls eller skulle kunna leda till en ojämlig hantering. Ett sådant resultat skulle vara synnerligen olämpligt. Det skulle riskera att skapa rättslig osäkerhet för skattebetalarna, samt äventyra målen för ett samordnat och enhetligt system för bolagsbeskattning på den inre marknaden.

På grundval av artikel 115 i EUF-fördraget, *”ska rådet enhälligt ... utfärda direktiv om tillnärmning av sådana lagar och andra författningar i medlemsstaterna som direkt inverkar på den inre marknadens upprättande eller funktion.”* Därför föreskrivs i fördraget att lagstiftningen, vad gäller annan beskattning än den på omsättning (som omfattas av artikel 113 i EUF-fördraget), uteslutande ska utformas som direktiv.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Samråd med berörda parter**

Samrådsstrategin har inriktat sig på tre huvudsakliga grupper av berörda parter: Medlemsstatens skattemyndigheter, företag och medborgare. De två huvudsakliga samråden bestod av öppna offentliga samråd, där det inkom sammanlagt 446 svar under 12 veckor från den 26 oktober 2017 till den 3 januari 2018, och en riktad undersökning som skickades till alla EU:s skatteförvaltningar. När det gäller en heltäckande lösning är ett förslag om digital närvaro i EU det rekommenderade tillvägagångssättet för mer än hälften av de som deltog i samrådet med berörda parter¹¹. Det rekommenderade alternativet sammanföll för båda grupper av berörda parter: 14 av 21 nationella skattemyndigheter samt 58 % av de 446 som svarade på det offentliga samrådet anser att förslaget om ”digital närvaro i EU” är det bästa sättet att hantera de aktuella problemen i samband med internationella regler om beskattning av den digitala ekonomin. Berörda parter tillfrågades inte uttryckligen om vilket tillvägagångssätt de föredrog gentemot länder utanför unionen. Medlemmarna i plattformen för god förvaltning i skattefrågor (som består av alla EU:s skattemyndigheter och 15 organisationer som företräder näringsliv, det civila samhället och skatterådgivare) informerades också om detta initiativ och man efterfrågade deras yttranden. Spontana bidrag har också beaktats.

- **Konsekvensbedömning**

Den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag togs under övervägande av kommissionens nämnd för lagstiftningskontroll den 7 februari 2018. Nämnden avgav ett positivt yttrande om förslaget tillsammans med vissa rekommendationer, vilka har beaktats. Nämndens yttrande, rekommendationer och en förklaring av hur de har beaktats finns i bilaga 1 till arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar som åtföljer detta förslag. Se bilaga 3 för en översikt över vem som skulle kunna påverkas av detta förslag och på vilket sätt.

¹¹ Se bilaga 2 i konsekvensbedömningen.

I konsekvensbedömningen av förslaget granskades både grundläggande reformalternativ och andra alternativ för förändringar inom det befintliga internationella skattesystemet. På grund av antingen rättsliga och/eller politiska hinder för genomförandet har mer grundläggande reformer valts bort som realistiska alternativ i detta skede. I stället bör lösningen fokusera på en översyn av det befintliga begreppet fast driftställe och regler för vinstfördelning. Samtidigt har en lösning som bara ligger inom ramen för förslaget om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas avslagits med motiveringen att den skulle vara för snäv för att föreslå en strukturell lösning som också skulle ha möjlighet att verka för en lösning utanför EU. Det alternativ som rekommenderas för att angripa denna fråga inom EU var således ett fristående direktiv för att modernisera reglerna för fasta driftställen och vinstfördelning.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Detta förslag till ett direktiv kommer inte att få några konsekvenser för EU-budgeten.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Reglerna i detta förslag bör integreras i medlemsstaternas bolagsbeskattningssystem och kommissionens förslag om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas och bör i slutändan avspeglas i motsvarande ändringar i OECD:s modellavtal för skatter på internationell nivå. Kommissionen kommer att övervaka genomförandet av direktivet när det har antagits och dess tillämpning i nära samarbete med medlemsstaterna.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Tillämpningsområde (artikel 2)

Detta förslag påverkar bolagsskattepliktiga företag som är registrerade eller etablerade i unionen samt företag som är registrerade eller etablerade i ett land utanför unionen, med vilket det inte finns något dubbelbeskattningsavtal med den medlemsstat med vilken man har fastställt att skattebetalaren har en betydande digital närvaro. Förslaget påverkar inte företag som är registrerade eller etablerade i en jurisdiktion utanför unionen med vilken det finns ett gällande dubbelbeskattningsavtal med den medlemsstat där det förekommer en betydande digital närvaro, i syfte att undvika eventuella överträdelser av dessa dubbelbeskattningsavtal. Detta kan vara annorlunda om det tillämpliga skatteavtal med en jurisdiktion utanför unionen innehåller en liknande bestämmelse om en betydande digital närvaro som ger upphov till liknande rättigheter och skyldigheter i förhållande till den jurisdiktionen utanför unionen.

Definitioner (artikel 3)

Denna artikel innehåller definitioner av de olika begrepp som är nödvändiga för att tillämpa bestämmelserna i direktivet (bland annat digitala tjänster, digitala gränssnitt, intäkter, entiteter, användare och beskattningsperiod).

En digital tjänst är en tjänst som levereras via internet eller ett elektroniskt nätverk och som till sin natur är sådan att tillhandahållandet huvudsakligen är automatiserat och kräver

minimal mänsklig medverkan. Denna definition motsvarar definitionen på ”tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg” i artikel 7 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt, och som omfattar samma typ av tjänster.

För att utesluta en skatteförbindelse som bara är baserad på konsumtionsorten anses inte enbart försäljningen av varor eller tjänster, som underlättas genom att man använder internet eller ett elektroniskt nätverk, som en digital tjänst. Exempelvis utgör tillgång (för ersättning) till en digital marknadsplats för att köpa och sälja bilar en digital tjänst, men inte försäljningen av själva bilen via en sådan webbplats.

Minimal mänsklig medverkan innebär en tjänst som inbegriper minimal mänsklig medverkan från *leverantörens* sida utan hänsyn till graden av mänsklig medverkan från användarens sida. En tjänst ska också anses som att den bara kräver en minimal mänsklig medverkan i situationer där leverantören inledningsvis inför ett system, regelbundet underhåller systemet eller reparerar det i fall av problem som hänger samman med dess funktion.

Betydande digital närvaro (artikel 4)

Begreppet betydande digital närvaro är avsett att fastställa en skatteförbindelse i en jurisdiktion. Därför bör det betraktas som ett tillägg till det befintliga begreppet fast driftställe. De föreslagna reglerna för att fastställa en skatteförbindelse för en digital verksamhet i en medlemsstat grundar sig på intäkter från tillhandahållande av digitala tjänster, antalet användare av digitala tjänster eller antalet kontrakt för en digital tjänst. Dessa kriterier är en ersättning för att fastställa en verksamhets ”digitala fotavtryck” i en jurisdiktion baserad på vissa indikatorer för ekonomisk verksamhet. De bör återspegla digitala verksamheters beroende av en stor användarbas, användardeltagande och användarnas bidrag samt det mervärde som användarna skapar för denna verksamhet. Kriterierna bör tillgodose behoven av olika typer av affärsmodeller. Digitala affärsmodeller är mycket heterogena. Vissa kan ha en mycket stor användarbas, medan andra kan ha en mindre, men de kan fortfarande ha ett betydande användardeltagande om varje enskild användare bidrar med ett stort värde. Dessutom bör kriterierna säkerställa en jämförbar behandling i olika medlemsstater, oberoende av deras storlek, och inte ta med triviala fall.

För de tre användarbaserade kriterier som nämns ovan (intäkter, antal användare och antal kontrakt) fastställs olika tillämpliga tröskelvärden. Det finns en betydande digital närvaro i en medlemsstat om ett eller flera av följande kriterier är uppfyllda: Om intäkterna från att tillhandahålla digitala tjänster till användarna i en jurisdiktion överstiger 7 000 000 euro under en beskattningsperiod, om antalet användare av en digital tjänst i en medlemsstat överstiger 100 000 under en beskattningsperiod eller om antalet affärskontrakt för digitala tjänster överstiger 3 000.

Såsom förklaras i konsekvensbedömningen¹² är det väsentligt att varje tröskelvärde är tillräckligt högt för att på ett säkert sätt utesluta ärenden av mindre betydelse där vinster som hänförliga till en digital närvaro inte ens skulle täcka fullgörandekostnaderna vad gäller skatt för ett fast driftställe och därigenom säkerställa åtgärdens proportionalitet, samtidigt som dessa tre alternativa tröskelvärden används. Tröskelvärdet för intäkter fastställs för att täcka de beräknade fullgörandekostnaderna för att driva ytterligare ett fast driftställe, också med låga värden. Tröskelvärdet avseende antalet användare bör återspegla motsvarande värde i monetära termer baserade på genomsnittlig intäkt per användare. Tröskelvärdet för antalet affärskontrakt bör återspegla att bara kontrakt mellan företag bör beaktas, eftersom värdet av dessa kontrakt sannolikt kommer att vara mer betydande än det för kontrakt som ingåtts med enskilda personer. Därför bör en tröskel för antalet kontrakt mellan företag vara avsevärt lägre än ett användarbaserat tröskelvärde.

Vinster som är hänförliga till en betydande digital närvaro (artikel 5)

De föreslagna reglerna för att fördela vinster till en betydande digital närvaro bygger på nuvarande tillämpliga regelverk för fasta driftställen. De bekräftar principen om att en betydande digital närvaro bör tilldelas de vinster den digitala närvaron skulle ha erhållit genom vissa betydande ekonomiska funktioner som utförs genom ett digitalt gränssnitt, särskilt i sina mellanhavanden med andra delar av företaget, om det hade varit ett fristående och oberoende företag som bedriver verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor, med hänsyn till de funktioner som fullgörs, de tillgångar som används och de risker som företaget bär. Därför är OECD:s godkända metod den grundläggande principen för fördelning av vinster till en betydande digital närvaro. Detta regelverk måste anpassas på ett konsekvent sätt, så att det återspeglar det sätt på vilket mervärde skapas i digital verksamhet. I den funktionella analysen av det fasta driftstället är inte kriteriet om de betydelsefulla funktioner som utförs av personer relevanta för risktagande och den ekonomiska äganderätten till tillgångarna i samband med digital verksamhet tillräckligt för att säkerställa vinstfördelning till den betydande digitala närvaro som avspeglar det skapade mervärdet. Denna situation uppstår när en betydande digital närvaro verkar genom ett digitalt gränssnitt utan någon fysisk närvaro i en viss jurisdiktion eller där det inte finns några betydelsefulla funktioner som utförs av personer i jurisdiktionen med en betydande digital närvaro.

I den funktionella analysen av den betydande digitala närvaron bör verksamhet som bedrivs av företaget genom ett digitalt gränssnitt relaterad till data och användare anses vara ekonomiskt betydelsefulla funktioner som är relevanta för fördelningen av ekonomiskt ägande av tillgångar och risker till den betydande digitala närvaron. Fördelningen av vinster bör ta hänsyn till utveckling, förbättring, underhåll, skydd och utnyttjande av immateriella tillgångar vid utförandet av ekonomiskt betydande funktioner med digitalt innehåll, även om dessa inte är knutna till funktioner som utförs av personer i samma medlemsstat.

¹² I avsnitt 6.3

För att locka nya användare till ett socialt nätverk spelar, till exempel, de immateriella tillgångar som skulle vara hänförliga till verksamhet i det sociala nätverket en viktig roll för att garantera nätverkens positiva externa effekter, dvs. att användarna har möjlighet att ansluta sig till ett stort antal andra användare. Utvidgningen av det nätverk som uppnås genom en betydande digital närvaro förstärker denna uppsättning av immateriella tillgångar. Denna uppsättning av immateriella tillgångar skulle kunna förstärkas ytterligare genom behandlingen av data på användarnivå för att göra det möjligt för det sociala nätverket att sälja reklamutrymme till högre priser, eftersom reklamutrymmet är anpassat till användarnas intressen.

Härav följer att de funktioner som rör utveckling, förbättring, underhåll, skydd och användning av unika immateriella tillgångar kan sägas vara typiska för en betydande digital närvaro. Var och en av de ekonomiskt betydande funktionerna bidrar till att skapa mervärde i de digitala affärsmodellerna på ett unikt sätt och är en integrerad del av dessa modeller. Vinstfördelningsmetoden anses därför ofta vara den lämpligaste metoden för att fördela vinster till en betydande digital närvaro. I detta sammanhang kan eventuella uppdelningsfaktorer inbegripa kostnader för forskning, utveckling och marknadsföring (hänförliga till en betydande digital närvaro i förhållande till kostnader hänförliga till huvudkontor och/eller någon annan betydande digital närvaro i andra medlemsstater), eftersom antalet användare i en medlemsstat och data samlas in per medlemsstat.

De föreslagna reglerna fastställer bara allmänna principer för att fördela vinster till en betydande digital närvaro, eftersom mer specifika riktlinjer för fördelningen av vinster skulle kunna utvecklas i lämpliga internationella forum eller på EU-nivå.

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om fastställande av regler med avseende på bolagsbeskattning av en betydande digital närvaro

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 115,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹³,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁴,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Snabba omställningar av den globala ekonomin till följd av digitaliseringen sätter ny press på bolagsskattesystemen både på unionsnivå och internationell nivå, och ifrågasätter möjligheten att fastställa var digitala företag bör betala skatt och hur mycket de bör betala. Även om behovet av att anpassa reglerna om bolagsskatt till den digitala ekonomin erkänns på internationell nivå av organ såsom G20-länderna, kommer det sannolikt att bli svårt att uppnå en överenskommelse på global nivå.
- (2) I åtgärd 1 i OECD:s projekt mot urholkning av skattebasen och överföring av vinster (BEPS) i rapporten ”Addressing the Tax Challenges of the Digital Economy”, som offentliggjordes av OECD i oktober 2015 anges olika metoder för beskattning av den digitala ekonomin som utreddes ytterligare i OECD:s ”Tax challenges Arising from Digitalisation – Interim Report 2018”. Allt eftersom den digitala omställningen av ekonomin påskyndas finns det ett växande behov av att finna lösningar för att säkerställa en rättvis och effektiv beskattning av digitala företag.
- (3) I kommissionens meddelande ”Ett rättvist och effektivt skattesystem i Europeiska unionen för den digitala inre marknaden”, som antogs den 21 september 2017 fastställdes att nya internationella regler som är specifika för de utmaningar som följer av den digitala ekonomin behövs för att avgöra var verksamheters mervärde skapas och hur det ska fördelas för skatteändamål. Dessa nya regler skulle innebära en reform av befintliga internationella skatteregler om definitionen på ett fast driftsställe och den vinstfördelning som är tillämplig för digital verksamhet.
- (4) I Europeiska rådets slutsatser av den 19 oktober 2017 underströks behovet av ett effektivt och rättvist skattesystem som är anpassat till den digitala tidsåldern och att

¹³ EUT C , , s. .

¹⁴ EUT C , , s. .

rådet såg fram emot kommissionens förslag senast i början av 2018¹⁵. I Ekofinrådets slutsatser av den 5 december 2017 underströks att en internationellt godtagen definition av fasta driftställen och därtill hörande regler för internprissättning och vinstfördelning också bör vara avgörande när det gäller att hantera utmaningarna i samband med beskattning av den digitala ekonomins vinster och rådet uppmanar till ett nära samarbete mellan EU, OECD och andra internationella partner för att bemöta utmaningarna i samband med beskattning av den digitala ekonomins vinster¹⁶.

I detta avseende bör det krävas att medlemsstaterna inbegriper regler i sina nationella bolagsbeskattningssystem för att utöva sina beskattningsrättigheter. Därför bör de olika tillämpliga bolagsbeskattningarna i medlemsstaterna klargöras. Dessa regler bör omfatta en definition av ett fast driftställe och fastställa en skatteförbindelse för en betydande digital närvaro i deras respektive jurisdiktioner. Dessutom bör allmänna principer för fördelningen av beskattningsbara vinster till en sådan digitalt närvaro fastställas. I princip bör dessa regler gälla för samtliga bolagsskattepliktiga företag oberoende av om de är skatterättsligt hemmahörande i unionen eller någon annanstans.

- (5) Dessa regler bör dock inte gälla för entiteter som har sin skatterättsliga hemvist i en jurisdiktion utanför unionen, med vilken medlemsstaten med en betydande digital närvaro har ett gällande dubbelbeskattningsavtal med, såvida inte avtalet innehåller bestämmelser om en betydande digital närvaro som ger liknande rättigheter och skyldigheter i förhållande till jurisdiktioner utanför unionen som införs genom detta direktiv. Detta är för att undvika eventuella konflikter med dubbelbeskattningsavtal med jurisdiktioner utanför unionen, med tanke på att jurisdiktioner utanför unionen vanligen inte är bundna av unionslagstiftningen.
- (6) För att fastställa en solid definition av en skatteförbindelse för en digital verksamhet i en medlemsstat är det nödvändigt att en sådan definition grundar sig på intäkter från tillhandahållandet av digitala tjänster, antalet användare eller antalet affärskontrakt för digitala tjänster. De tillämpliga tröskelvärdena bör återspegla betydelsen av det digitala innehållet för olika typer av affärsmodeller och ta hänsyn till de olika graderna av bidrag till processen för mervärdeskapande. Dessutom bör de säkerställa en jämförbar behandling i olika medlemsstater, oberoende av deras storlek, och inte ta med triviala fall. Försäljning av varor eller tjänster som underlättas genom användning av internet eller ett annat elektroniskt nätverk bör inte betraktas som en digital tjänst i den mening som avses i detta direktiv.
- (7) För att ett företags betydande digitala närvaro ska kunna beskattas i en annan jurisdiktion i enlighet med den inhemska lagstiftningen i den jurisdiktionen, är det nödvändigt att fastställa principer för fördelningen av vinster till den betydande digitala närvaron. Reglerna bör bygga på de befintliga principerna för vinstfördelning och grunda sig på en funktionell analys av de funktioner som fullgörs, de tillgångar som används och de risker som bärs av en betydande digital närvaro när dess ekonomiskt betydande funktioner utförs genom ett digitalt gränssnitt. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt det faktum att en betydande del av en digital verksamhets mervärde skapas där användarna befinner sig och där data om användare samlas in och behandlas samt till vilken plats de digitala tjänsterna tillhandahålls. Eftersom ekonomiskt betydande funktioner som utförs av en betydande digital närvaro på ett unikt sätt bidrar till skapande av mervärde i digitala affärsmodeller, bör

¹⁵ Europeiska rådets möte (den 19 oktober 2017) – slutsatser (dok. EUCO 14/17).

¹⁶ Rådets slutsatser (den 5 december 2017) om insatser för att möta svårigheterna med vinstbeskattning i den digitala ekonomin (FISC 346 ECOFIN 1092).

vinstfördelningsmetoden normalt användas för att uppnå en rättvis fördelning av vinster till den betydande digitala närvaron. Detta bör dock inte hindra en skattebetalare ifrån att använda en alternativ metod i enlighet med internationellt erkända principer om skattebetalaren kan styrka att, på grundval av resultatet av den funktionella analysen, en alternativ metod i enlighet med internationellt erkända principer är lämpligare. Det är också väsentligt att faktorerna för vinstfördelning har en stark koppling till skapandet av mervärde.

- (8) Ett viktigt mål med detta direktiv är att förbättra hela den inre marknadens resiliens för att hantera utmaningarna i samband med beskattning av den digitala ekonomin. Detta mål kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna var för sig, eftersom digitala verksamheter har möjlighet att bedriva gränsöverskridande verksamhet utan någon fysisk närvaro i en jurisdiktion och regler behövs därför för att säkerställa att de betalar skatt i de jurisdiktioner där de genererar vinster. Med tanke på den digitala verksamhetens gränsöverskridande dimension tillför ett initiativ på unionsnivå ett mervärde jämfört med vad en mängd nationella åtgärder skulle kunna uppnå. Ett gemensamt initiativ på den inre marknaden krävs för att säkerställa en harmoniserad tillämpning av reglerna för en betydande digital närvaro inom unionen. Unilaterala och olikartade tillvägagångssätt från varje medlemsstat skulle vara ineffektivt och fragmentera den inre marknaden genom att skapa nationella politiska konflikter, snedvridningar och skattehinder för verksamheter inom unionen. Eftersom målen för detta direktiv kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (9) Det är nödvändigt att all behandling av personuppgifter som utförs inom ramen för detta direktiv bör genomföras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679¹⁷, inklusive skyldigheten att föreskriva lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att uppfylla de skyldigheter som införs genom den förordningen, särskilt när det gäller behandlingens laglighet, säkerhet i behandlingen, tillhandahållande av information och de registrerades rättigheter, inbyggt uppgiftsskydd och uppgiftsskydd som standard. När så är möjligt bör personuppgifter anonymiseras.
- (10) Kommissionen bör utvärdera genomförandet av detta direktiv fem år efter dess ikraftträdande och lämna en rapport om detta till rådet. Medlemsstaterna bör till kommissionen överlämna all information som behövs för denna utvärdering. En rådgivande kommitté DigiTax bör inrättas för att undersöka frågor om tillämpningen av direktivet.
- (11) I enlighet med medlemsstaternas och kommissionens gemensamma politiska förklaring om förklarande dokument¹⁸ av den 28 september 2011 har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.

¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

¹⁸ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (12) Medlemsstaterna bör vara skyldiga att tillämpa bestämmelserna i detta direktiv från och med nästa beskattningsperiod som börjar efter tidsfristen för införlivandet. Syftet är att se till att de nya bestämmelserna börjar tillämpas i varje medlemsstat från ett datum som är så nära anpassat som möjligt, dock med beaktande av det faktum att olika medlemsstater kan ha olika beskattningsperioder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, DEFINITIONER OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs regler som utvidgar begreppet fast driftsställe, såsom det tillämpas med avseende på bolagsskatt i varje medlemsstat, så att det omfattar en betydande digital närvaro genom vilken en verksamhet helt eller delvis bedrivs. I detta direktiv fastställs också vissa principer för att fördela vinster till, eller med hänsyn tagen till, en betydande digital närvaro för bolagsskatteändamål.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Detta direktiv är tillämpligt på entiteter, oavsett var de har sin skatterättsliga hemvist, antingen i en medlemsstat eller i ett tredjeland.

När det gäller entiteter med skatterättslig hemvist i ett tredjeland, med vilket den särskilda medlemsstaten i fråga har ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning, gäller detta direktiv bara om det avtalet innehåller liknande bestämmelser som i artiklarna 4 och 5 i detta direktiv i relation till det tredjelandet och att dessa bestämmelser är i kraft.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- 1) *bolagsskatt*: en av de bolagsskatter som förtecknas i bilaga I eller av en liknande skatt som införts i ett senare skede.
- 2) *digitalt gränssnitt*: all mjukvara, däribland en webbplats eller delar därav och tillämpningar, inbegripet mobila applikationer som är tillgängliga för användarna.
- 3) *IP-adress*: en rad siffror för nätverksenheter för att underlätta deras kommunikation via internet.
- 4) *användare*: varje person eller verksamhet.
- 5) *digitala tjänster*: tjänster som tillhandahålls via internet eller ett elektroniskt nätverk och som till sin natur är sådana att tillhandahållandet huvudsakligen är automatiserat och kräver minimal mänsklig medverkan och som inte kan säkerställas i avsaknad av informationsteknik, särskilt följande:
 - a) Tillhandahållande av digitaliserade produkter i allmänhet, inbegripet programvara samt ändringar och uppdateringar av programvara.

- b) Tjänster, som en webbplats eller en webbsida, som tillhandahåller eller stöder en verksamhets eller persons närvaro i ett elektroniskt nätverk.
- c) Tjänster som genereras automatiskt från en dator via internet eller ett elektroniskt nätverk, när en mottagare matar in specifika data.
- d) Ersättning för rätten att utbjuda varor eller tjänster till försäljning på en webbplats, vilken fungerar som en marknadsplats online, där de potentiella köparna lägger bud via ett automatiserat förfarande och där parterna får meddelande om försäljningen genom automatiskt genererade e-postmeddelanden från en dator.
- e) Servicepaket för internet i vilka telekommunikationsdelen endast är en understödjande och underordnad del (dvs. paket som omfattar mer än bara internetanslutning och innehåller andra inslag, såsom innehållssidor som tillhandahåller nyheter, meteorologisk information eller reserapporter, spelplatser, webbhotellverksamhet, tillträde till diskussioner online eller andra liknande inslag).
- f) De tjänster som förtecknas i bilaga II.

Digitala tjänster ska inte omfatta de tjänster som förtecknas i bilaga III eller försäljning av varor eller andra tjänster som underlättas genom användning av internet eller ett elektroniskt nätverk.

6) *intäkter*: intäkter från försäljning och andra transaktioner, efter avdrag för mervärdesskatt och andra skatter och avgifter som tas ut för statliga myndigheters räkning, oavsett om de är av monetär eller icke-monetär art, inbegripet intäkter från avyttring av tillgångar och rättigheter, räntor, utdelningar och annan distribution av vinster, intäkter från likvidation, royaltyer, subventioner och bidrag, mottagna gåvor, ersättningar och annan ex gratia-ersättning. Intäkter ska också innefatta icke-monetära gåvor från ett bolagsskattepliktigt företag. Intäkter ska inte innefatta eget kapital som ett bolagsskattepliktigt företag anskaffar eller skulder som återbetalas till det.

7) *entitet*: varje juridisk person eller juridisk konstruktion som bedriver verksamhet genom endera ett företag eller en struktur som är skattetransparent.

8) *beskattningsperiod*: taxeringsår, kalenderår eller annan lämplig period för bolagsskatteändamål.

9) *anknutet företag*: en entitet som är knuten till den särskilda entiteten i fråga på ett eller flera av följande sätt:

- a) En av dem deltar direkt eller indirekt i ledningen av den andra eller befinner sig i en position som utövar ett betydande inflytande över den andra.
- b) En av dem deltar i kontrollen av den andra genom ett direkt eller indirekt innehav i den andra, som överstiger 20 % av rösträttigheterna.
- c) En av dem deltar i den andras kapital genom en direkt eller indirekt äganderätt i den andra, som överstiger 20 % av kapitalet.

Om fler än en entitet deltar i ledningen, kontrollerar eller äger del i kapitalet i samma entitet i en eller flera av de former som anges i punkterna a–c, ska alla dessa entiteter också anses vara anknutna till varandra.

Om fler än en entitet deltar i ledningen, kontrollerar eller äger del i kapitalet i samma entitet i en eller flera av de former som anges i punkterna a–c, ska alla dessa entiteter också anses vara anknutna till varandra.

Vid indirekt deltagande ska uppfyllandet av kriterierna i leden b och c fastställas genom att procentandelarna på respektive nivå multipliceras med varandra. En entitet som innehar mer än 50 % av rösträtterna ska anses inneha 100 % av rösträtterna.

KAPITEL II

BETYDANDE DIGITAL NÄRVARO

Artikel 4

Betydande digital närvaro

1. Vad gäller bolagsbeskattning ska ett fast driftställe anses finnas om en betydande digital närvaro förekommer genom vilken en verksamhet helt eller delvis bedrivs.
2. Punkt 1 ska utgöra ett komplement till, och ska inte påverka eller begränsa tillämpningen av något annat test enligt unionslagstiftning eller nationell lagstiftning för att fastställa förekomsten av ett fast driftställe i en medlemsstat för bolagsbeskattningsändamål, vare sig det gäller tillhandahållande av digitala tjänster eller på annat sätt.
3. En ”betydande digital närvaro” ska anses finnas i en viss medlemsstat under en beskattningsperiod om den verksamhet som bedrivs där helt eller delvis består av tillhandahållande av digitala tjänster genom ett digitalt gränssnitt och ett eller flera av följande villkor är uppfyllda med avseende på tillhandahållandet av dessa tjänster genom den entitet som bedriver denna verksamhet tillsammans med ett tillhandahållande av alla sådana tjänster genom ett digitalt gränssnitt av vart och ett av den entitetens anknutna företag sammantaget:
 - a) Den andel av de totala intäkterna från denna beskattningsperiod och till följd av tillhandahållandet av dessa digitala tjänster till användare som befinner sig i den medlemsstaten under denna beskattningsperiod överstiger [7 000 000] euro.
 - b) Antalet användare av en eller flera av dessa digitala tjänster som är belägna i den medlemsstaten under denna beskattningsperiod överstiger 100 000.
 - c) Antalet affärskontrakt för att tillhandahålla sådana digitala tjänster som har ingåtts under den beskattningsperioden av användare som befinner sig i den medlemsstaten överstiger 3 000.
4. När det gäller användningen av digitala tjänster ska en användare anses befinna sig i en medlemsstat under en beskattningsperiod, om användaren använder en enhet i den medlemsstaten under den beskattningsperioden för att få tillgång till det digitala gränssnittet via vilket de digitala tjänsterna tillhandahålls.
5. När det gäller att ingå kontrakt för att tillhandahålla digitala tjänster gäller följande:
 - a) Ett kontrakt ska räknas som ett affärskontrakt om användaren ingår kontraktet i samband med att användaren bedriver affärsverksamhet.
 - b) En användare ska anses befinna sig i en medlemsstat under en beskattningsperiod om användaren har skatterättslig hemvist i den medlemsstaten under den beskattningsperioden

eller användaren har skatterättslig hemvist i ett tredjeland, men har ett fast driftställe i den medlemsstaten under den beskattningsperioden.

6. Den medlemsstat där en användares enhet används ska fastställas med hänvisning till enhetens IP-adress eller, om det är mer korrekt, någon annan metod för geolokalisering.

7. Andelen totala intäkter som avses i punkt 3 a ska fastställas i proportion till det antal gånger som enheten används under den beskattningsperioden av användare som befinner sig var som helst i världen för att få tillgång till det digitala gränssnitt genom vilket de digitala tjänsterna tillhandahålls.

Artikel 5

Vinster som är hänförliga till, eller med hänsyn tagen till, en betydande digital närvaro

1. De vinster som är hänförliga till, eller med hänsyn tagen till, en betydande digital närvaro i en medlemsstat ska bara beskattas inom denna medlemsstats regelverk för bolagsskatt.

2. Vinster som är hänförliga till, eller med hänsyn tagen till, en betydande digital närvaro ska vara sådana som den digitala närvaron skulle ha gjort om det hade varit ett separat och oberoende företag som bedriver samma eller liknande funktioner under samma eller liknande förhållanden genom ett digitalt gränssnitt, särskilt i sina mellanhavanden med andra delar av företaget, med hänsyn till de funktioner som fullgörs, de tillgångar som används och de risker som bärs.

3. Vid tillämpningen av punkt 2 ska fastställandet av vinster som är hänförliga till, eller med hänsyn tagen till, den betydande digitala närvaron grundas på en funktionell analys. För att bestämma vilka funktioner, vilken ekonomisk äganderätt till tillgångarna och vilka risker som ska fördelas till den betydande digitala närvaron, ska hänsyn tas till de ekonomiskt betydande funktioner som denna närvaro utför genom ett digitalt gränssnitt. De funktioner som företaget utför genom ett digitalt gränssnitt med avseende på data eller användare ska anses vara ekonomiskt betydelsefulla funktioner i den betydande digitala närvaron, där risker och den ekonomiska äganderätten av tillgångarna är hänförliga till denna närvaro.

4. När de hänförliga vinsterna enligt punkt 2 fastställs, ska vederbörlig hänsyn tas till ekonomiskt betydande funktioner som utförs av den betydande digitala närvaro som är relevanta för utveckling, förbättring, underhåll, skydd och utnyttjande av företagets immateriella tillgångar.

5. De ekonomiskt betydande funktioner som den betydande digitala närvaron utför genom ett digitalt gränssnitt omfattar bland annat följande funktioner:

- a) Insamling, lagring, bearbetning, analys, spridning och försäljning av data på användarnivå.
- b) Insamling, lagring, bearbetning och visning av användargenererat innehåll.
- c) Försäljning av reklamutrymme online.
- d) Tillhandahållande av innehåll som skapats av tredje part på en digital marknadsplats.
- e) Tillhandahållande av digitala tjänster som inte förtecknas i punkterna a–d.

6. För att fastställa hänförliga vinster enligt punkterna 1–4 ska skattebetalarna använda vinstfördelningsmetoden, såvida inte skattebetalarna visar att en alternativ metod baserad på internationellt vedertagna principer är lämpligare med hänsyn till den funktionella analysens resultat. Uppdelningsfaktorerna kan omfatta kostnader för forskning, utveckling och marknadsföring samt antalet användare och mängden data som samlats in per medlemsstat.

KAPITEL III

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 6

Översyn

1. Kommissionen bör utvärdera genomförandet av detta direktiv fem år efter dess ikraftträdande och överlämna en rapport om detta till rådet.
2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna all information som behövs för att utvärdera genomförandet av detta direktiv.

Artikel 7

Utskottet för beskattning av den digitala ekonomin

1. En rådgivande kommitté om beskattning av den digitala ekonomin, nedan kallad *DigiTax-kommittén*”, ska inrättas.
2. DigiTax-kommittén ska bestå av företrädare för medlemsstaterna och kommissionen. En företrädare för kommissionen ska vara ordförande i kommittén. Kommissionen ska tillhandahålla sekretariatstjänster åt kommittén.
3. DigiTax-kommittén ska anta sin egen arbetsordning.
4. DigiTax-kommittén ska behandla frågor om tillämpningen av detta direktiv, som tas upp av kommitténs ordförande, antingen på ordförandens eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat, och underrätta kommissionen om sina slutsatser.

Artikel 8

Begränsning av data som samlats in från användare

De data som kan samlas in från användare vid tillämpningen av detta direktiv ska begränsas till data som anger i vilken medlemsstat användarna befinner sig, utan att det möjliggör identifiering av användaren.

Artikel 9

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2019 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska omgående underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2020 när det gäller beskattningsperioder som börjar på eller efter det datumet.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Varje medlemsstat ska själv utfärda närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 10

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 11

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*